

SUNCE I POTOP

Probudio sam se, pade mi na um kad je onaj jedan naš ovdašnji naišao oko podne pored jedne kafane i svrate ga.

Govorio je kako žuri kući, mora ženi hljeb odnijeti, ali piva po piva– ponoć, još malo– zora.

Izađe iz kafane, nabaci kaput na leđa i pogledao u nebo.

“Ah, majku mu, što se zabavi”, reče, odmahnu glavom i ode iza ćoška.

Eto.

Ko zna– znat će, a ko ne zna– džaba ja to pričam.

Jučer su nam stigli Nedžad Ibrahimović, Jelena iz Banje Luke, ovogodišnja selektorica Ljiljana Čekić, Amira Kudumović. (Strajo je bahno prije na noć).

Došao nam je i naš sunarodnjak režiser Jasmin Duraković, koji svake godine odvoji vrijeme i dođe na otvaranje.

Tu je i federalni pomoćnik ministra za kulturu, Peđa sa svojom dragom.

Iz Banje Luke, u bordo stojadinu, došli su naš Seno, Lea, te Mare i Mare, studenti Akademije umjetnosti Banja Luka.

Tačno se festivalska atmosfera osjeća, Bugojno je živnulo, sve u znaku FEDRE. Poslije izložbe, otvaranje Festivala.

Malo Vahid, Peđa, pa načelnik.

Ovi naši Fedraši odigrali dobro.

Vraćeni na bis. :)

Sunce kupa naš grad, u kojem, možda upravo sada neko kupuje hljeb i pola pileta...

Večeras Banjalučko studentsko pozorište.

Bit će pravi Potop.

OKRUGLI STO...

SHOCKING SKOPPING...

TEATAR FEDRA BUGOJNO

Vahid Duraković je pozdravio prisutne te upoznao sve sa praksom okruglih stolova da se obrati stručni žiri kao i ostali koji to žele. Do sada su razgovori bili kvalitetni i iskreni i pomogli su predstavama, koje su u procesu, da se nadgrade i budu bolje.

Moderator **Strajo Krsmanović** se složio sa Vahidom da su jako bitni otvoreni razgovori te potcrtao interes Festivala koji je plemenitiji od nagrada, a to je iskreno i otvoreno razgovaranje o predstavi i svim ostalim temama vezanim za amatere. Kako je običaj Festivala da prvu noć nastupaju domaćini zbog organizacijskih razloga, Krsmanović je predstavio aktore Teatra Fedra i pozvao reditelja da obrazloži odabir teksta koji ima mogućnost direktne komunikacije i direktnog poziva na akciju kroz dvije dimenzije, komičnu, a onda kafkijansku – stradanje malog čovjeka.

Suad Velagić je tekst dobio od Vahida Durakovića, koji je bio dramaturg u predstavi, i tekst mu je legao na prvu, smatra da je Matjaž Zupančič dobar savremeni slovenački pisac, jer je napisao ovu, uslovno rečeno, tragikomediju koja oslikava našu stvarnost. Dok su radili ovu predstavu, jako dobro su se zabavljali.

Edo Korjenić je pohvalio predstavu, iako mu je nedostajala bogatija scenografija da bi ugođaj gledanja bio bolji.

Jelena Popović, članica stručnog žirija, postavila je dva pitanja: dramaturgu predstave da objasni intervencije na tekstu i reditelju kako je raspoređivao boje u kostimima, odnosno, da objasni simboliku boja. Vahid Duraković je rekao da, s obzirom da je tekst savremen, nije imao mnogo intervencija, jedan do dva velika i mala štriha, te nekoliko intervencija u značenju rečenica, da bi odnosi bili jasniji. Suad Velagić je objasnio upotrebu crvenih kostima kao simbol pakla, jer smatra da današnji mali čovjek živi zarobljen u korporaciji pakla.

Jeleni Popović se nije svidio tekst jer je prejednostavan i zato je pohvalila glumce koji su ipak držali pažnju publike. Dramaturg je mogao dopisati didaskalije i na taj način olakšati glumcima igru. Smatra da je u postavci predstave, igri glumaca (posebno kod Jasmine Mlačo) kao i u kostimima nedostajalo više gradacije. Bijeli kostim je, po njenom mišljenju, kao simbol nevinosti malog čovjeka, više odgovarao *Jovanu Kutnjaku*. Također, je sugerisala glumcima (*Službenici i Folkeru*) da isprljaju ruke krvlju jer bi tako simbolika predstave bila jasnija i efektnija.

Predrag Mijatović je rekao kako ga je tekst pomalo začudio jer ga podsjeća na „Sirote male hrčke“, po gradaciji. U početku mu se učinilo da je riječ o komediji situacije, ali kasnije je prešla u nešto drugo. Ono što mu je smetalo u predstavi, a što se vezuje za amaterizam, jeste siromaštvo scenografije. Smatra da se kafkijanska situacija, u kojoj malog čovjeka ni krivog ni dužnog melje sredina, trebala oslikati blještavilom na sceni. Amateri ne bi trebali ići stopama profesionalizma, jer nisu ograničeni vremenskim rokovima, te se mogu na ovakvim tekstovima poigrati sa apstrakcijom i ovu predstavu odvesti do komedije apsurdna. Ovako postavljena, ona vaga, niti ima realiteta da nas kao gledaoce pokupi unutra, niti da nas natjera na razmišljanje. Njegove sugestije su dobronamjerne i iskrene, jer smisao pozorišne kritike trebao bi da rezultira njenim učešćem u predstavi. Savjetuje aktere predstave da gaje ovu predstavu i da ona zajedno s njima može da raste kao i da bi bilo dobro da je žanrovski pomjere prema apstrakciji.

Ljiljana Čekić se zahvalila organizatorima na gostoprimstvu, nije krila oduševljenje što Festival živi 43 godine, i prisjetila se svog učešća na festivalu kao amatera prije četvrt vijeka. Nije se složila sa prethodnim diskusijama oko odabira teksta, jer smatra da je tekst dobar i za profesionalno alternativno pozorište, predstava je Kafkina dramska verzija u 21. vijeku. Predstava je, po njenom mišljenju, čista i tačna, s obzirom da je amaterska. Pohvalila je zreo ansambl koji nije uvertira za profesionalnu scenu, već čisti amaterizam. Scenografija ne izleda siromašno, već je dovoljno svedena, ne smatra da je potrebna gradacija u kostimima, jer su simbolički vrlo jasni.

Amira Kudumović smatra da je najveći problem u predstavi što je reditelj bio i kostimograf i scenograf, pa se nije mogao dovoljno posvetiti svemu.

Nedžad Ibrahimović se ne slaže sa ostalima oko sintagme *kafkijansko pozorište*, jer je Kafka pisao 1925. i tek naslućivao birokratiju, a mi je danas živimo. Dakle, priča nije Kafkin svijet, već naš. Upravo zbog toga se moralo više raditi na dramaturgiji i jasno odrediti žanr, ili da je drama ili komedija. Tekst je jednoznačan, prejednostavan, i više je anegdota nego ozbiljan pozorišni tekst. Pohvalio je glumce, posebno talentovanost ženskog dijela ansambla.

Strajo Krsmanović smatra da osjećaj siromaštva predstave ne proizlazi iz siromašne scenografije, već iz siromašnog teksta i zato predstava nekako djeluje nedovršeno. Glumci samo ilustriraju tekst, osim Amela koji je otišao korak dalje i dozvolio sebi da se odmakne od lika u tekstu. Dakle, glumci su previše poštovali tekst, a trebali su imati više slobode i na taj način igrati uvjerljivije.

RAZGOVOR SA REŽISEROM...

Gospodine Velagiću, šta vas je privuklo ovom tekstu čiji je autor Matijaž Zupančič, trenutno jedan od najboljih i najizvođenijih slovenačkih dramskih pisaca?

Prije svega, mislim da je to jednostavnost i duhovitost ovog teksta. Zupančič je, smještajući radnju drame u šoping centar- simbol potrošačkog društva, na vrlo jednostavan način progovorio o patologiji današnjeg društva. Ta patologija je produkt zapadnoevropske, faustovske kulture, koja se u svom silnom traženju i znatiželji, pogubila i svela na „potrošačka kolica“. Drama, s jedne strane, govori o pomahnitalim korporacijama koje jednostavno proždiru čovjeka, čovjek je ništa, a sistem je sve. Čovjek se svodi na puki objekt koji u principu na kraju i završava u potrošačkim kolicima. S druge strane, drama govori o tom istom čovjeku i njegovoj krivici koja se prije svega sastoji u njegovom „gledanju u stranu“. I sam junak ove drame nam to poručuje na kraju predstave, govoreći da nije zaslužio nagradu, jer je gledao u stranu. Mislim da se svi trebamo dobro zamisliti o toj jednostavnoj istini, jer u protivnom ćemo svi završiti u potrošačkim kolicima, pretvoreni u obične artikle.

Kakav je bio vaš pristup režiji ovoga teksta?

Kada je u pitanju režija, nisam pristalica nekakvih velikih “redateljskih zahvata“ i ulaženja u nekakve metafizike i slično. Prije svega cijenim pisce i trudim se da svojom režijom što jednostavnije ispričam ono o čemu dati tekst govori. Pristalica sam one jednostavne istine “niti premalo, niti previše režije“. Kada režiser to uspije, onda se i može govoriti o dobroj režiji. U principu, glumci su ti koji su najbitniji za predstavu i koristim ovu priliku da se zahvalim Caciju, Ermini, Jasmini, Ždrali, Almiru i Amelu, koji su sjajno uradili svoje uloge, i naravno, Bati, koji je radio ton i svjetlo.

PREDSTAVLJAMO...

Jasmin Ždralović

Rođen je 31.08.1981. godine u Bugojnu. U pozorište dolazi u neku ruku „kasno“ (ako je to moguće). SHOCKING SHOPING je druga predstava u kojoj igra i prva u kojoj ne pjeva.

U „svojoj karijeri“ je bio konobar, „di-đej“, „crnac“, „hop-hiper“, bubnjar, „majstor moće“, a danas je sretni knjigovođa i pomalo glumac.

U Teatar FEDRA je došao sam, zato što je bio dosadan i namjerava tamo (i takav) ostati. Vatreni je navijač Manchester Uniteda (mada je prije bio isti takav Arsenal) i u principu, stičemo dojam da je on tu više zbog druženja... Inače je i član Planinarskog društva „KALIN“ (isto zbog druženja)...

Također, obnaša dužnost „PR menaĐera“ pivnice-picerije LITTLE BIG, naravno volonterski, zbog druženja... Volonterski obnaša i dužnost člana Nadzornog odbora Teatra FEDRA Bugojno...

Tečno govori više jezika, među kojima je i francuski (ne znam da li je ovo bitno, ali neka se nađe, a sve što ne boli, ne škodi). Ima dosta planova, a posebno za budućnost...

U sretnoj je vezi. (op.a. iz nezvaničnih izvora saznajemo da bi uskoro mogao doći „dan kada se bibeće“ ;))...

PREDSTAVLJAMO...

Almir Mujagić

Rođen je šezdeset i neke, kada je posljednji put šetao kraj rijeke...

Po profesiji je nastavnik matematike i fizike, a vjerovatno i informatike, ali se posljednjih desetak godina života posvetio svom prirodnom pozivu i radi kao direktor jedne od bugojanskih osnovnih škola. Upravo njegovu krilaticu je upotrijebio direktor Festivala prilikom otvaranja izložbe "SLAVIMO OLIMPIZAM", da je teško biti direktor, ali je mnogo teže ne biti. (Naravno, u skladu sa olimpijskim duhom da je važno učestvovati).

Teatru FEDRA je od 1995. godine (mada ne baš svake godine), zato jer ga je neko natjerao, kako sam kaže, a teško da će ga neko istjerati, jer trenutno obnaša dužnost predsjednika Skupštine Teatra FEDRA Bugojno, a ujedno je i član Upravnog odbora FEDRE.

U „bogatoj glumačkoj karijeri“ je ostvario više zapaženih uloga, a mi ga najradije pamtimo po vrhunskom upijanju tekstualnih predložaka za koje mu treba par mjeseci, da ne kažemo godina. Sretno je oženjen i otac dvoje djece.

P.S. U glumačkom svijetu, još uvijek se pamti i prepričava njeogovo bravurozno pretrčavanje preko scene u predstavi "Šejtanski krug".

KNJIGA UTISAKA...

SHOCKING SHOPPING...

Teatar FEDRA Bugojno

Svaka čast Vaše je samo da se ukrcate !

Odlična predstava!!

Hvala na lijepom dočeku i čestitke na predstavi!
Bravo Fedra!

Pozdrav iz Rijeke.

Došao sam da kupim hljeb i pola pileta :D

Imran

Super sve,nemam riječi,svaka čast na glumi.

Nupe

Predstava je bila izvrsna,glumci izvrsni!

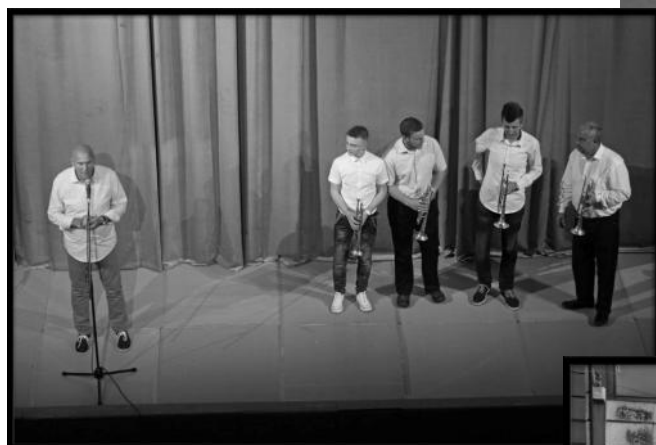
Nečitko

PRVI DAN FESTIVALA...

PRVI DAN FESTIVALA...

PRVI DAN FESTIVALA...

VEČERAS:

19:00 Promocija knjige „Tok u glumačkoj umjetnosti“, Promotori: autor mr. Ljiljana Čekić i Radenka Ševa

O PROMOCIJI KNJIGE “TOK U GLUMAČKOJ UMJETNOSTI”

Knjiga se zove "Tok u glumačkoj umjetnosti". To je publikovan magistar ski rad koji je Ljiljana Čekić odbranila na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Knjigu je izdao Zavod za udžbenike i nastavna sredstva Istočno Sarajevo. Recenzenti su bili red. prof. dr. Aleksandra Jovičević i red. prof. dr. Radoslav Lazić.

Ova knjiga je promovirana u Banjoj Luci, Sarajevu, Zenici (dva puta u Bosanskom narodnom pozorištu Zenica i Plavoj paleti) i u Srbiju. Knjiga je iz estetike glume i pokušava da objasni uzroke zbog kojih se čovjek odlučuje na ovu profesiju uprkos brojnim poteškoćama.

Autorica se u ovoj knjizi bavila analizom glume, kao unutrašnje motivisane radnje, uvodeći pojam „toka“ bez kojeg se ne može ostvariti umjetnički scenski lik.

VEČERAS:**Banjalučko studentsko pozorište**

Aleksandar Pejaković

POTOP**Režija****ALEKSANDAR PEJAKOVIĆ****IGRAJU:**

NARATOR- Goran Sultanović

NOJE: Anando Čenić

POPLAVA: Jelena Stojaković

POTOPLJENI:

Aleksandar Ševo

Milana Domuzin

Natalija Ninić

GLAS SEKETARICE: Sanja Srdić

Autor songova: Miroslav Janjanin**Koreograf:** Miljka Brđanin**Konstruktor:** Zoran Bjelošević**Stručni konsultanti:** Goran Jokić i Bojan Kolopić**Producent:** Jelena Stojaković**Fotografija plakata:** by Valorandvillum**Dizajner plakata:** Dragan Majkić i Daniela Đukić**Fotograf:** Igop Motl

U predstavi se koriste djela: Ive Andrića, Vladislava Petkovića - Disa, Branka Ćopića, Marija Ćuluma, Borisa Bajića, Bojana Ljubenića, Stefana Simića i Stanislave Marić.

O POZORIŠTU...

Studentsko pozorište iz Banje Luke osnovano je 19. februara 1977. godine, prvom probom i audicijom na "Elektrotehničkom fakultetu" u Banjoj Luci u učionici broj 14. Idejni tvorac pozorišta i prvi režiser je bio glumac Živomir Ličanin Likota, danas Bosnimir Ličanin. Prva predstava simboličnog naziva "Molim partiju da me primi u svoje redove", održana je 31. maja 1977. na pozornici Doma kulture u Banjoj Luci i predstavljala je, zapravo, svečanu akademiju u čast Josipa Broza Tita. Na pozorišnoj i kulturnoj sceni grada na Vrbasu to veče rodilo se STUDENTSKO POZORIŠTE – nukleus oko kojeg su se okupljali studenti Univerzitea

u Banjoj Luci, ali i banjalučki srednjoškolci i svi zaljubljenici u pozorišnu umjetnost. Neprocjenjiv je značaj postojanja i rada Studentkog pozorišta i doprinos kulturnom životu Banje Luke u proteklih skoro četiri decenije.

U dosadašnjem radu na sceni je izvedena 81 premijera: "Molim partiju da me primi u svoje redove", „Arif Tamburija“, „Analfabeta“, "Svetski rat", „O štetnosti duhana“, "Prosidba", „Ma dara“, „Ljudi ko vozovi“, „Margareta“, „Crveni kesten“, „Dobro jutro lopovi“, „Zmaj“, „Djeca noći“, „Udadba“, „Lu liga“, „Pod starost“, „Akvarij“, „Šumski car“, „Na pučini“, „Zajednički stan“, „Fila Argentea“, „Zmaj“, „Hamlet studira glumu“, „Čelava pjevačica“, „Mušica“, „Dogodine u isto vrijeme“, „Lekcija“, „Viktor ili Dan mladosti '88“, "Sreća na laktu", „Odumiranje međeda“, "Viktor ili Dan mladosti", „Magbet“, „Takvo vam je stanje stvari“, „Čudo u Šarganu“, „Kinološka farsa“, "Čelava pjevačica", "Zavera ili dugo praskozorje", "Samoubica“, „Sapunica“, "LIFE", "Sutra je ispit", "Klasni neprijatelj", "Točak", "Crknuta vinska mušica", "Audijencija", "Govorimo srpski", "The Rocky horror show", "Ja ili neko drugi", "Mušica", "Puna linija", "Musaka", "Krvavi brak", "One su htele nešto sasvim drugo", "Čovjek koji se smijao", "Backstage", "Vraćam se za nakaste", "Ja kao gola", "Duga je noć", "Pošteno ili na prevaru?", "Ispovijest", "Retrospektiva", „Rekvijem za ljubav“, "Jezik je ta voda", "Kad porastem biću lutka", "DublinG", "Datebook", "Ludnica", "Voljeni", "Amy Winehouse", "Margareta", "Dvanaest zvjezdica", „Kome treba zelena beba“, "Sive figure", „Garavi sokak“, „Portret lirskog ratnika“, „Audicija“, „Nemir“. „Mamma mia“, „Ćeraćemo se još“, „Babe“, „Potop“.

Danas Pozorište nosi naziv BANJALUČKO STUDENTSKO POZORIŠTE sa matičnom scenom u Gospodskoj ulici. Direktor pozorišta je glumac i dramaturg Goran Jokić. Predsjednik skupštine je pozorišni reditelj Aleksandar Pejaković, a predsjednik Upravnog odbora Milan Leper, producent.

O PREDSTAVI...

Predstava "Potop" je scensko-muzička inscenacija o poplavama na teritoriji BiH, Srbije i Hrvatske. "Potop" je autorski projekat Aleksandra Pejakovića. Predstava je premijerno izvedena 12. marta 2015. godine na renoviranoj Podrum sceni Banjalučkog studentskog pozorišta.

O REŽISERU...

Aleksandar Pejaković

Rođen je u Banjoj Luci (1981.). Diplomirani pozorišni reditelj, magistar dramaturgije i doktorant na Univerzitetu u Ljubljani. Diplomirao je 2009. godine u klasi prof. Svetozara Rapajića na Akademiji umjetnosti u Banjoj Luci. Zaposlen je kao kućni reditelj u Dječijem pozorištu Republike Srpske. U Banjalučkom studentskom pozorištu obavlja funkciju predsjednika i umjetničkog direktora. Njegova prva samostalna režija u Narodnom pozorištu RS jeste predstava „Odumiranje međeda“, autora Branka Ćopića, u kojoj je ukazao na fenomen kruženja „međeda“ u politici počevši od 1945. godine, pa sve do danas. Režiser je mnogih predstava: **Šta je sobar vidio?**, „Pacijent doktora Frojda“, „LIFE“, „Sutra je ispit“, „The rocky horror show“, „Ja ili neko drugi“, „One su htele nešto sasvim drugo“, „Mušica“, „Čovjek koji se smijao“, „Backstage“, „Duga je noć“, „Odumiranje međeda“, „DublinG“, „Smetnje“, „Mala sirena“, „Ludnica“, „Žiranti“, „Amy Winehouse“, „Dvanaest zvjezdica“, „Garsonjera“, „Mamam mia“, „Aladin i čarobna lampa“, „Palčica“, „Potop“, „Tačka na izletu“.

IZ POZORIŠNE TEORIJE...

PLAN ETIKE. DA BI BILO SVIMA DOBRO U POZORIŠTU, TREBA:

1. Podržavati, a ne rušiti autoritet uprave, administracije, reditelja, njihovih pomoćnika. Čim su oni slabiji, tim više treba podrške.
2. Od svakog iskusnog pozorišnog čovjeka učenik ili mlađi glumac može se mnogo čemu naučiti. Treba znati uzimati korisno; nedostatke je lako primiti, a korisno teško.
3. U kolektivnom radu se ne smije zakašnjavati, kako na predstave tako i na probe i samim tim narušavati zajednički poredak.
4. Radi kolektivnog rada treba ispravljati svoj karakter, prilagođavati ga zajedničkom radu. Treba stvarati korporativni karakter.
5. Histerija, glupost i samouvjerenost, samozaljubljenost nije dobra u pozorištu jer ima samo sebe na umu.
6. Važnost kućnog reda. Na probama određivati šta da se radi kod kuće.
7. Glumac ne smije da prati, sluša i zapisuje primjedbe samo o svojoj ulozi već o cijelom komadu.
8. Neizostavno zapisivati primjedbe. Kao, prvo, dobija se tok cijele uloge, prema kojoj je lakše probati ili obnavljati komad. Kao drugo, nije dovoljno zapisivati, treba kod kuće razmisliti i zapisane primjedbe radom usvojiti.
9. Neznanje opštih principa svoje umjetnosti prinuđava da se pretvori u časove - gubljenje vremena.
10. Proba sa narodom (čitaj masovne scene) - bojna gotovost, pošto je reditelj jedan, a saradnika stotinu. Pri bojnoj gotovosti svako narušavanje reda kažnjava se strožije, 92 ne čekaju.
11. Reditelj mora razumijevati položaj učesnika u masi i također glumaca, a glumci reditelja.
12. Nedopustivo je tražiti dozvolu za odlazak sa probe prije njenog završetka.
13. Nedopustivo je da se reditelj izivljava muštrajući glumce. Nedopustivo je da se glumac izivljava iscrpljujući rediteljeve nerve.
14. Administracija (čitaj uprava) ne može zahtijevati da komad izađe u predviđenom roku ako on nije uistinu s umjetničke tačke gotov.
15. Glumac je u obavezi radi drugih da igra punim tokom. Ipak partneri moraju shvatiti, da ako glumac bude cijedio ulogu da bi povukao za sobom lijenog, tupog glumca koji slabo radi to takođe nije posao.
16. Učiti i raditi ulogu na probama je podstrek za sve.
17. Intrige i samoljublje su strane pravom pozorištu. Treba znati da se kako dobri, čisti odnosi tako i hrđavi odnosi vide na sceni i prenose gledaocima. Glumačka slava je prolazna.
18. Treba izbjegavati zanatsko igranje predstava jer je takav pristup kvvari.
19. Ma koliko štampa bila važna ne treba joj se ulizivati.

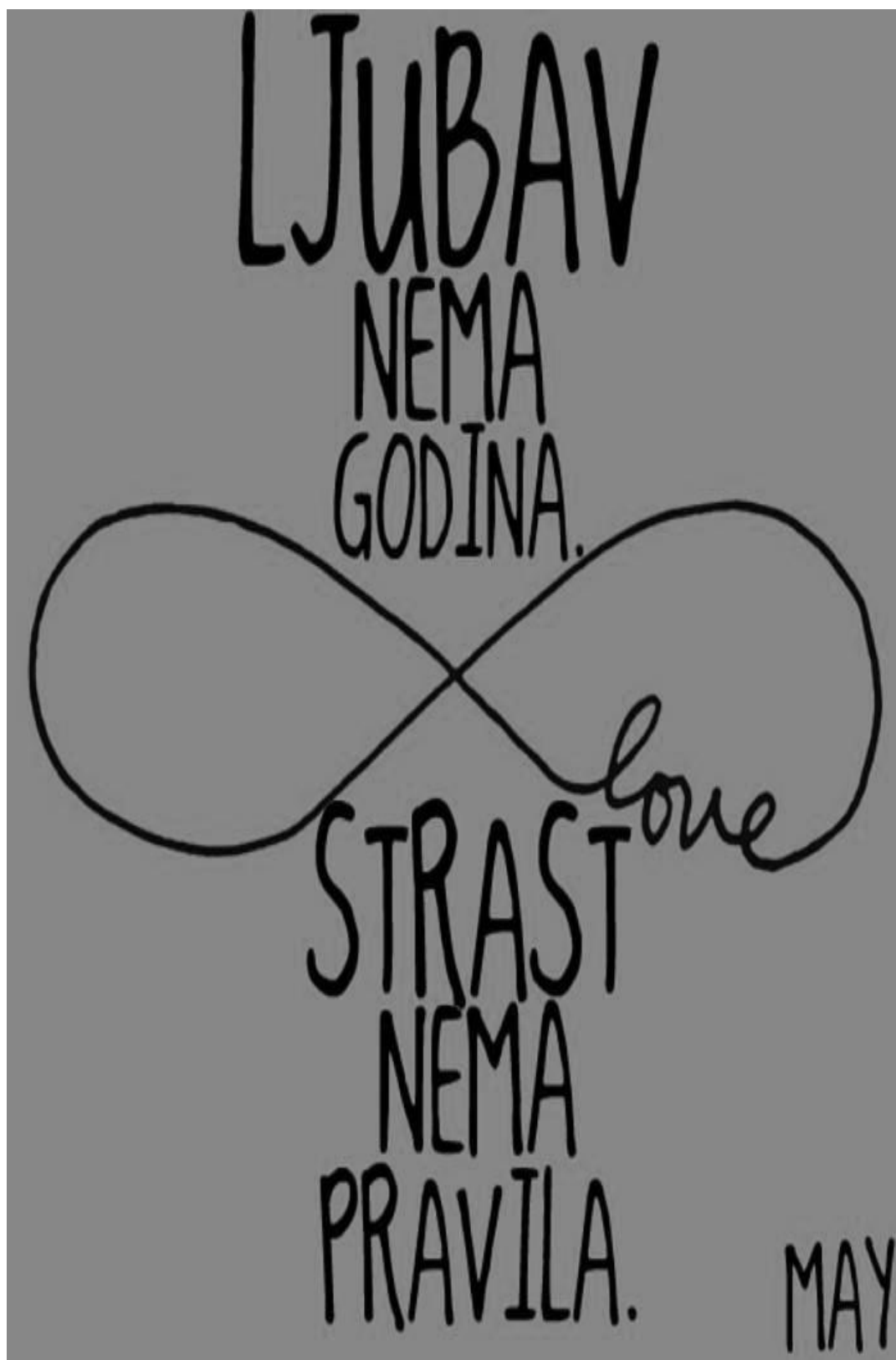
20. Glumac i u životu nosi poruke svojih predstava, ne treba ih u privatnom životu rušiti.
21. Glumac i u životu nosi ime svog pozorišta i stvara mu dobro ime. I u životu treba čuvati pozorište.
22. Glumac ima obavezu prema piscu i reditelju.
23. Potjera za ulogama nije hrđava stvar. Čovjek hoće da radi u omiljenom djelu. Loše je kad glumac hoće da radi ono što ne može ili što drugi u trupi bolje rade od njega. Potrebno je pravilno samoprocjenjivanje.
24. Glumac mora vježbati, vježbati i vježbati. Tako će bolje igrati.
25. Borba sa uobraženošću. Ne davati podstreka da samoljublje raste. Vaspitati svoju taštinu i samoljublje. Vježbati se i naročito prinuđavati sebe trpljenju uboda povrijeđenog samoljublja i izražavati ih muški i razborito. Pravilna samoprocjena.
26. Potištenost neka ostane u kući a u pozorištu se osmjehivati. Oni čvršći neka pomažu onima koji nisu čvrsti da to urade.
27. Vrijedi radi zajedničkog posla i cilja žrtvovati i samoljublje i razmaženost i tvrdoglavost i uvredljivost i malograđansku pravičnost i raspuštenost.

“Pozorišna etika”, K.S. Stanislavski.

MAIDA MAY

KLOŠARENILO...

EDO VON KORJENIĆ VON OVO VON ONO...**ZA SPAS DUŠE JEDNE CRVENE RUŽE U TEATRU ŽIVOTA (1.dio)****RUŽE**

Nekad se
umivaju rosom

nekad svete
Crvenom kosom

bez buđenja
i suđenja

**MOJA LJUBAV PLAČE
KAO MALO DIJETE**

Ubola se
na trn
ruže

I RUŽE KRADU IZ VRTOVA

Noćas mi je neko
ukrao
cijeli vrt ruža

pa se jutros tješim
da bije cijeli vrt
smrt

ali jedna ruža
kao život draga
ipak jest.

VJETAR KOJI BROJI RUŽE

Svako jutro
vjetar se budi
i u vrtu
ruže broji

I samo se
za jednu
boji.

EDIN VON KORJENIĆ

SAVJETI ZLATA VRIJEDNI...

POSLOVICA:**“Bolje vrabac u ruci, nego golub na grani”****RAZOTKRIVANJE POSLOVICE...**

Selo je bilo smješteno u podnožju visoke planine, tako da su drvene kolibice izgledale kao da ih je neko namjerno zalijepio, eto baš tu. Poglavica je imao dugu sijedu kosu i uvijek se smiješio. Muškarci su išli u lov, žene su se kupale u obližnoj rijeci. Sve im je bilo dozvoljeno osim da love golubove, a oni kao da su to znali, po cijeli dan su samo gugutali i gugutali. Povremeno bi se spustili u polja žita i ključali zrna. Kad se naključaju, otprnu svi zajedno, slete na granu i nastave gugutati.

Poglavičin sin je od rođenja bio nestašan. Stanovnici sela su govorili da je divljačan. Puzao je četveronoške i to unazad, a kada udari u nešto, pomjeri se korak ulijevo, nikad udesno i nastavi puzati u rikverc. Kad je malo odrastao volio je hvatati ptice. Nikad nije nijednu uhvatio, ali je bio uporan. Jedno jutro čim je otvorio oči ugledao je na grani šest golubova.

Hah, pomisli, pa uhvatit ću goluba. Onda ga je poput groma ošinula spoznaja da je to zabranjeno. Pridigao se, pogledao u očevu kolibicu i sitnim koracima krenuo ka obližnjem šumarku. Ganjao je golubove, ali su mu bježali. Mamio ih je nudeći im komadiće vrućeg hljeba, ali ništa. Potraga je trajala danima. To jutro se probudio, umio se, uzeo pračku i krenuo u šumu. Na jednom drvetu je ugledao mnogo golubova. Stavio je kamen, zategnuo pračku i otpustio ga.

Prhhhhhhhhh...

Nešto je palo na tlo, dok su ostali golubovi zastrli sunce. Ugledao je vrapca. Začudio se i kažu da mu nikada nije bilo jasno kako je pogodio vrapca između tolikih golubova. Uzeo ga je u ruku, pogledao u golubove i izgovorio: “Bolje vrabac u ruci, nego golub na grani”.

Ta rečenica je ostala u narodu kao poslovice, i danas se najčešće koristi kada neko hvata golubove, a uhvati vrapca.

OBAZIRANJA...

- FEDRO:** Šta cmizdriš?
- FEDRINICA:** Vazdan sam nekakva tužna, samo mi se plače.
- FEDRO:** Kažu, ko malo piški puno plače.
- FEDRINICA:** Eto, tako je, plačem od one izložbe, sjećaš li se ti Olimpijade 1984. u Sarajevu?
- FEDRO:** Sjećam se, ali se ne živi od sjećanja.
- FEDRINICA:** Tačno, ali se živi sa sjećanjem, posebno onim lijepim koji te ganu i pokrenu lavinu suza.
- FEDRO:** Ode ti u pjesnike.
- FEDRINICA:** Jesi romantičan, ko ona bukva tamo iza potoka, dodaj malo emocija u ophođenje.
- FEDRO:** Ako ćemo se vrijeđati, u tvog su brata klempave uši.
- FEDRINICA:** *(Odmahnu rukom)* Žao mi i onog u bijelom odijelu što ga Caci ubi.
- FEDRO:** Ono je u predstavi, jedna, nije ono pravo.
- FEDRINICA:** Makar, onliko mu krvi isteklo, sve mi se bilo smutilo.
- FEDRO:** Hehehe, a baš mi je drago što onu potpredsjednicu namlati, svaka mu čast.
- FEDRINICA:** Jah, nek je samo žena, a onog i ne spominješ.
- FEDRO:** Nek je baš ženu, sve vas nako treba.
- FEDRINICA:** Sam si kazo da oni nije zaoprave.
- FEDRO:** Kazo, pa šta? De nemoj me ljutit, nećeš više ni na jednu predstavu sa mnom.
- FEDRINICA:** Uf, jesi opasan, isto da ne znam sama otići.
- FEDRO:** Tačno ću tražiti onog Cacija da mi malo posudi onaj pendrek, hoćeš da to uradim?
- FEDRINICA:** Ti si upravu, ti si muško. *(U sebi)* Te Caci, da bi te Caci, a ti njega... Bojim te se ko stomak kiše... Je li ono stomak ili... Bože, što zaboravljam.

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Mr. Ljiljana Čekić

KOORDINATOR FESTIVALA:

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI: Prof.dr. Nedžad Ibrahimović
Amira Kudumović
Jelena Popović**PR FESTIVALA:**

Rea Vučić

ŽIRI PUBLIKE: Edin Korjenić Edo
Marija Udiljak
Majda Fuka
Šeherzada Dedić
Irma Gekić
Greta Kuna
Željko Luleđija
Obrad Kisić
Ilhana Bušatlić
Selma Slipac
Saša Živanov**REDAKCIJA BILTENA:**Nedžad Milanović, urednik
Senada Milanović
Amel Ugarak
Suad Velagić
Vedrana Kisić
Edin Čatić Bato, fotograf**UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:**Anto Bilić - predsjednik
Jesenko Muzaferija
Željko Milošević
Ermina Musić
Senada Milanović
Goran Jokić
Vahid Duraković**SARADNICI BILTENA:**Lamija Mlačo
Ines Jusufbašić
Nedim Milanović
Medina Spahić
Elma Karadža
Šejla Sadiković
Amila Velagić
Ajla Kurtović
Emil Ždralović**ORGANIZACIONI ODBOR:**Hasan Ajkunić - predsjednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luleđija
Antonio Džolan
Samir Nuhić
Amel Ugarak
Vahid Duraković**SPOLJNI SARADNICI BILTENA:**Maida May
Edo von Korjenić**SARADNICI FESTIVALA:**Jasmina Mlačo
Melisa Sabitović
Samir Nuhić
Almir Mujagić
Ermina Musić**TEHNIČKA EKIPA:**Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Azem Duraković
Jusuf Hozić Caci**UREDNICI INTERNET STRANICE:**Edin Čatić Bato
Mulhari Agić**DIZAJN-PLAKAT-NASLOVNICA:**

Antonio Džolan

VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:

- POLICIJA 122 - VATROGASCI 123 - HITNA POMOĆ 124 -
- PORTIRNICA KSC-a 030/509-722 - AUTOBUSNA STANICA 030/251-789 -
- MOTEL GENEX 030/254-023 - DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720 -
- UREDNIK BILTENA 061/796-877 - KOORDINATOR FESTIVALA 061/639-647

Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffe LOOK (šetalište u centru grada) ili u Caffe HOLLYWOOD i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)